

УПРАВЛІННЯ ОСВІТИ І НАУКИ
РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

РІВНЕНСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР
ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПРОФТЕХОСВІТИ

Джерело Фворчості

ІНФОРМАЦІЙНО-МЕТОДИЧНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Джерело Фворчості

**Інформаційно-методичний бюлетень Рівненського обласного
навчально-методичного центру естетичного виховання учнів
профтехосвіти**

Бюлетень видано за сприяння управління освіти і науки Рівненської обласної державної адміністрації на виконання заходів “Регіональної програми розвитку позашкільних навчальних закладів Рівненщини на 2002 – 2008 роки”.

Відповідальний за випуск – директор ОНМЦ естетичного виховання учнів профтехосвіти *Володимир Климюк*

Укладач – методист ОНМЦ естетичного виховання учнів профтехосвіти *Катерина Сівєрс*

СЛОВО ДО ЧИТАЧА

Інформаційно-методичний бюлетень “Джерело творчості”- видання обласного навчально-методичного центру естетичного виховання учнів профтехосвіти. Все, що відбувається в Центрі, в загальноосвітніх, позашкільних, професійно-технічних навчальних закладах області в сфері художньої самодіяльності, художньої творчості, декоративно-ужиткового та образотворчого мистецтва висвітлюватиметься на сто-

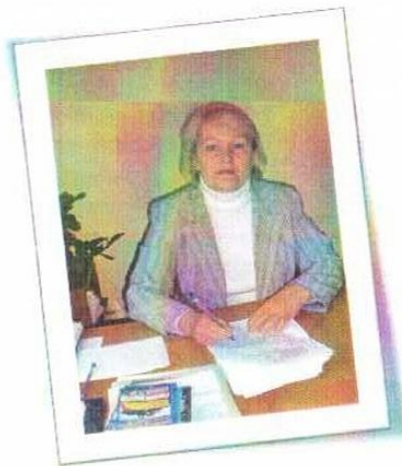
рінках бюлетня.

Крім інформаційних матеріалів у бюлетні друкуватимуться нормативно-правові акти освітянської галузі, плани масових заходів з учнівською молоддю, методичні рекомендації та поради, матеріали з досвіду роботи кращих керівників колективів, гуртків та студій; публікації історичного, етнографічного, оглядового характеру; репертуари художньої самодіяльності, сценарії масових заходів.

Сподіваємось, що наш бюлетень буде спільною трибуною, з якої ми будемо вести творчий діалог на актуальні теми сьогодення.

Директор
Рівненського обласного
навчально-методичного
центру естетичного виховання
учнів профтехосвіти

Володимир Климюк

**Всі види мистецтва служать
найбільшому із мистецтв –
мистецтву жити на землі**

Гармонійний розвиток особистості, виховання культури молоді на національних традиціях – одне із основних завдань сучасної позашкільної освіти. Зазвичай, культура людини складається протягом тривалого часу і залежить від багатьох факторів: родинного виховання, соціального оточення, рівня розвитку, освіти і культури. Естетичне виховання, яке здійснюється в позашкільному закладі є важливим етапом в цьому процесі. Заняття в гуртках художньої самодіяльності передбачають кропітку й відповідальну роботу керівника над формуванням загально-естетичного смаку.

Прагнення до краси у відтворенні художнього (музичного) твору, відчуття стилю, вдумливе ставлення до змісту виконуваних творів, зацікавленість сучасною дійсністю, органічний зв'язок художнього і технічного моменту в процесі вивчення і виконання музичних творів – усе це мають прищеплювати своїм учням керівники.

Ці знання та навички стануть у нагоді як для подальшої професійної діяльності (якщо учень буде навчатися в спеціальних навчальних закладах), так і для участі в аматорських колективах.

Виховання високоосвіченої культурної людини, носія традицій національної і світової культури з прогресивним і гуманним світоглядом, змушує керівника шукати нові форми і методи роботи, спроможні забезпечити максимальний рівень розвитку учня; обирати засоби, більш близькі власному досвіду та прийнятні для конкретного учня.

Однією із форм підтримки, стимулювання та заохочення творчих колективів, піднесення рівня їх майстерності, удосконалення форм, методів і засобів естетичного розвитку учнівської молоді є присвоєння почесних звань “народний художній колектив” та “зразковий художній колектив”. Ці колективи гідно представляють освіту не тільки на обласних, але й на всеукраїнських та міжнародних конкурсах і фестивалях.

Хотілося б, щоб кількість таких колективів постійно зростала.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ МОН України
14.08.2002р. N 461
Зареєстровано
в Міністерстві
юстиції України
29 листопада 2002р.
за N 936/7224

ПОЛОЖЕННЯ про почесні звання "Народний художній колектив" і "Зразковий художній колектив"

1. Загальні положення

1.1. Положення про почесні звання "Народний художній колектив" і "Зразковий художній колектив" (далі - Положення) визначає порядок присвоєння почесних звань і поширюється на творчі колективи, що діють у навчальних закладах системи МОН і працюють у різних видах або жанрах мистецтва: музичні, вокально-хорові, циркові колективи, театральні, хореографічні, фольклорні гуртки, фольклорно-етнографічні гурти, кіно-, фотомистецькі гуртки, аматорські кіностудії, колективи образотворчого та декоративно-ужиткового мистецтва, літературно-творчі та композиторські об'єднання учнів, студентів та педагогів.

Присвоєння почесного звання є однією з форм підтримки, стимулювання та заохочення творчих колективів, піднесення рівня їх майстерності, удосконалення форм, методів і засобів естетичного розвитку учнівської та студентської молоді.

1.2. Звання "Народний художній колектив" присвоюється учнівським, студентським колективам, що мають звання "Зразковий художній колектив", та педагогічним творчим колективам, які плідно працюють понад 8 років, за вагомий внесок у справу відродження і примноження надбань національної культури та художньої спадщини українського народу, високий художній рівень, значні досягнення в галузі пропаганди національної культури на міжнародному рівні.

Творчі колективи, що претендують на звання "Народний художній колектив", зобов'язані мати підготовчі групи, кількість яких залежить від кошторису доходів і видатків навчального закладу на поточний рік. Підготовчі групи повинні працювати безперервно, мати окремий репертуар та високий рівень виконавської майстерності.

1.3. Звання "Зразковий художній колектив" присвоюється учнівським та студентським творчим колективам, які діють не менше 5 років, за активну участь у справі відродження та примноження надбань національної культури та художньої спадщини українського народу, високий художній рівень.

1.4. Присвоєння почесних звань "Народний художній колектив" і "Зразковий художній колектив" здійснюється експертною комісією, склад якої затверджується наказом МОН.

1.5. При вирішенні питання про присвоєння почесних звань береться до уваги:

художнє спрямування творчого колективу;

рівень виконавської майстерності;

художній рівень репертуару;

основи професійного навчання, естетичного виховання та розвитку творчих здібностей учасників колективу (наявність навчальних програм і навчальних планів, добір відповідного репертуару);

пропаганда цього виду творчості: регулярність виступів (показів) перед глядачем, участь у концертах, конкурсах, оглядах, фестивалях, виставках та інших творчих заходах різного рівня;

значні досягнення в галузі пропаганди українського класичного, народного та сучасного мистецтва у своєму регіоні та державі, а також високі показники у міжнародних мистецьких заходах для присвоєння почесного звання "Народний художній колектив").

1.6. Методичне та фахове керівництво щодо присвоєння почесних звань творчим колективам здійснює експертна комісія МОН, до складу якої входять кваліфіковані фахівці з усіх видів мистецтва, культурологи, працівники МОН, Національного центру естетичного виховання дітей, учнівської та студентської молоді.

2. Умови та порядок присвоєння і підтвердження почесних звань

2.1. Почесні звання присвоюються постійно діючим учнівським, студентським і педагогічним творчим колективам загальноосвітніх, професійно-технічних, позашкільних, вищих навчальних закладів, що досягли високого рівня майстерності, активно ведуть художньо-естетичну виховну роботу серед учнівської та студентської молоді, творчу та просвітницьку діяльність.

2.2. Для організації роботи щодо здобуття творчими колективами почесних звань органи управління освітою (Міністерство освіти Автономної Республіки Крим, управління освіти і науки обласних, міських, районних державних адміністрацій) створюють оглядові комісії або журі з присвоєння та підтвердження почесних звань творчим колективам з числа працівників органів управління освітою і культурою, фахівців у галузі культури та мистецтва, за участю творчих спілок, об'єднань, представників інших громадських організацій (за їх згодою).

Оглядова комісія органів управління освітою:

затверджує графік проведення оглядів творчих колективів та контролює їх виконання;

проводить прослуховування (перегляд) творчих колективів, визначає рівень їх фахової майстерності;

здійснює аналіз стану навчально-виховної роботи, творчої, культурно-освітньої діяльності творчих колективів, участі їх у різноманітних мистецьких заходах на рівні свого населеного пункту, району, області.

Міські, районні органи управління освітою готують матеріали щодо присвоєння та підтвердження почесних звань і подають їх на розгляд оглядової комісії

Міністерства освіти Автономної Республіки Крим, управління освіти і науки обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

Оглядова комісія Міністерства освіти Автономної Республіки Крим, управління освіти і науки обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій подає матеріали щодо присвоєння та підтвердження почесних звань на розгляд експертної комісії МОН.

2.3. На розгляд оглядових комісій музичні, вокально-хорові, хореографічні циркові колективи, фольклорні, фольклорно-етнографічні гуртки представляють концертну програму в двох відділеннях; театральні колективи готують один багатоактний або два одноактних спектаклі; кіно-, фотомистецькі гуртки, аматорські кіностудії представляють не менше двох короткометражних фільмів; колективи образотворчого та декоративно-ужиткового мистецтва демонструють розгорнуту виставку робіт; літературно-творчі студії, композиторські об'єднання учнів, студентів та педагогів представляють твори учасників, збірки друкованих творів.

2.4. Оглядова комісія Міністерства освіти Автономної Республіки Крим, управління освіти і науки обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій подає експертній комісії МОН такі матеріали:

а) для присвоєння почесних звань:

клопотання управління освіти і науки обласних державних адміністрацій щодо присвоєння почесних звань;

погодження Міністерства культури Автономної Республіки Крим, управління культури обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій;

протокол засідання оглядової комісії з відповідною рекомендацією та підписами членів комісії;

відеокасети із записами звітнього концерту творчого колективу або виставки-звіту (для гуртків та студій образотворчого та декоративно-ужиткового мистецтва);

програму звітнього концерту (спектаклю) з двох відділень (для музичної, театральної, хореографічної творчості зазначити прізвище, ім'я режисера, драматурга, композитора);

збірки авторських творів (для літературної творчості);

план роботи творчого колективу з діючим та перспективним репертуаром;

друковану продукцію, що висвітлює діяльність творчого колективу та його досягнення (за можливості);

список учасників творчого колективу (прізвище, ім'я учасника, його вік, назва навчального закладу);

характеристику колективу, підготовчої групи та його художнього керівника (рівень виконавської майстерності, перспектива роботи, репертуар);

б) для підтвердження почесних звань:

авторську програму творчого колективу;

звіт про діяльність і виконавську майстерність підготовчої групи (для творчих колективів, які мають звання "Народний художній колектив").

2.5. Творчий колектив, удостоєний звання "Народний художній колектив" або "Зразковий художній колектив", підтверджує його один раз на п'ять років.

2.6. Експертна комісія МОН розглядає матеріали оглядових комісій Міністерства освіти Автономної Республіки Крим, управлінь освіти і науки обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, визначає фаховий рівень творчих колективів і приймає рішення щодо присвоєння, підтвердження звань "Народний художній колектив" і "Зразковий художній колектив".

2.7. Творчі колективи, що мають звання "Народний художній колектив" і "Зразковий художній колектив", можуть бути позбавлені звання, якщо їх рівень не відповідає вимогам пункту 1.5 цього Положення, або за умови припинення їх діяльності.

2.8. Матеріали оглядових комісій управлінь освіти і науки обласних державних адміністрацій, що подаються на розгляд експертної комісії МОН, повинні бути надруковані державною мовою.

2.9. Матеріали оглядових комісій управлінь освіти і науки обласних державних адміністрацій про присвоєння, підтвердження почесних звань подаються двічі на рік (червень, грудень) на розгляд експертної комісії МОН з 1 січня до 10 травня та з 1 липня до 10 листопада поточного року.

Рішення експертної комісії затверджуються наказом МОН.

2.10. Творчим колективам, удостоєним звань "Народний художній колектив" і "Зразковий художній колектив", вручаються дипломи встановлених зразків.

3. Керівництво та фінансове забезпечення творчих колективів, що мають почесні звання

3.1. Керівництво творчим колективом здійснює художній керівник, який призначається керівником навчального закладу в установленому порядку.

3.2. Керівник навчального закладу для творчого колективу, що має звання "Народний художній колектив" або "Зразковий художній колектив":

створює належні умови для організації його діяльності та здійснення навчально-виховного процесу (приміщення, інструментарій, сценічний одяг, технічні засоби тощо, кадрове, методичне забезпечення);

встановлює надбавки, доплати, премії відповідно до законодавства України.

3.3. Керівник навчального закладу організовує навчально-виховний процес у творчому колективі диференційовано відповідно до плану роботи закладу з використанням різних організаційних форм роботи, а також шляхом виступів перед громадськістю свого населеного пункту, регіону та висвітлення в засобах масової інформації.

3.4. Фінансове забезпечення діяльності творчого колективу, його матеріально-технічне оснащення та оплата праці керівника творчого колективу, що має почесне звання, здійснюється в установленому порядку.

4. Заохочення художніх колективів, що мають почесні звання

4.1. Міністерство освіти Автономної Республіки Крим, управління освіти і науки обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій за

особливі успіхи у вихованні дітей, учнів та молоді засобами мистецтва подають пропозиції щодо нагородження керівників навчальних закладів, творчі колективи яких мають почесні звання, та педагогічних працівників, що залучені до навчально-виховного процесу відповідного творчого колективу, в установленому порядку.

4.2. Експертна комісія МОН може рекомендувати до вступу на відповідні факультети вищих навчальних закладів учасників творчого колективу, обдарованих і талановитих вихованців, які досягли значних успіхів у творчій діяльності.

СПИСОК

колективів художньої самодіяльності, яким присвоєно почесне звання "Зразковий художній колектив", "Народний художній колектив"

Райони, міста	Назва колективу	Рік присвоєння звання	Рік останнього підтвердження звання
1	2	3	4
Березнівський район	Зразковий хоровий колектив ЗОШ № 2 м.Березне Зразковий танцювальний колектив "Шанс" Будинку дітей і молоді	1995 2003	2004 2008
Володимирський район	Зразковий молодіжний театр колегіуму смт. Володимирськ Зразковий драматичний колектив Рафалівської районної станції юних техніків Народний духовий оркестр Рафалівської районної станції юних техніків	2001 1995 1995	2007 2008 2003
Гошанський район	Зразковий хоровий колектив ЗОШ с. Тучин	1996	2001
Дубенський район	Зразковий духовий оркестр райдержадміністрації		
м. Дубно Будинки дітей та молоді	Зразковий ансамбль пісні і танцю "Волиняночка" Зразкова студія художньо-прикладного мистецтва "Веселка" Зразкова студія образотворчого, декоративно-прикладного мистецтва "Самошніт" Зразкова драматична студія "Фантазія" Зразковий ляльковий театр "Сонечко" Зразковий ВІА "Тарас Бульба" Народний ансамбль танцю "Україночка"	1998 1998 1995 1995 1995 1996 1998	2008 2007 2008 2007 2007 2008 2007
Дубровицький район	Зразковий фольклорно-етнографічний гурт "Серіанок" ЗОШ с. Крулове	1994	2002

1	2	3	4
Здобувський район Будинок школяра м.Здолбунів	Зразковий ансамбль бального танцю Зразковий ансамбль народного танцю Зразковий театр-студія "Не плач" Зразковий ансамбль української пісні "Пролісок" Зразкова циркова студія "Каскад"	1991 1991 2007 2007 2005	4 2007 2007
Костопільський район Будинок піколяра та юнацтва м. Костопіль м. Кузнецовськ	Зразкова музично-театральна студія "Калейдоскоп"	2001	2006
Сарненський район	Зразковий фольклорний гурт "Криниченька" ЗОШ с. Велике Вербче	1995	2001
Рівненський район	Зразковий духовий оркестр Рівненської райдержадміністрації		
Радивилівський район	Зразковий хор хлопчиків ЗОШ № 9 м. Радивилів	1995	2004
Радивилівський районний Будинок школяра	Зразковий духовий оркестр	1999	2008
Радивилівський районний Будинок школяра	Зразковий ансамбль танцю "Перлинка"	1999	2008
Млинівський район	Зразковий фольклорний гурт "Кобзарик" ЗОШ с.Перемильвка	1997	2002
Рокитнівський район	Зразковий хор "Камертон" НВК "Школа-гімназія" смт.Рокитне	1997	
м.Рівне	Зразковий ансамбль української пісні "Калинонька" ЗОШ № 1	2007	2007
	Зразковий ВІА "Ровесник" ЗОШ № 9	1998	2007
	Зразковий хор "Благовіст" ЗОШ № 18	1998	2008
	Зразковий хор ЗОШ № 23	1998	2007
	Зразковий фольклорний гурт ЗОШ № 23 "Журавлина"	2001	2007
	Зразкова студія декоративно-ужиткового мистецтва ЗОШ № 23	2007	2007
	Зразковий хор молодших класів "Співалочка" НВК "Престиж"	2002	2008
	Зразковий хореографічний колектив "Поліський віночок" НВК "Престиж"	2006	
	Зразкова студія естрадної і авторської пісні "Карамельки" ЗОШ № 18	2005	
	Зразковий хор молодших класів "Зорянтко" НВК "Гармонія"	2007	
	Народний ансамбль духовної пісні "Фавор" ЗОШ № 13	2008	
	Зразковий гурт традиційного поліського співу "Ранкова роса" ЗОШ № 28	2005	

Катерина Сіверс
**Усі діти талановиті,
тільки у дорослих не
вистачає чуйності й
терпіння розкрити і
підтримати ці таланти**

Обдаровані діти – золотий запас нації, її інтелектуальна еліта, гордість і надія України, джерело її авторитету в світі.

Традиційний Всеукраїнський конкурс учнівської творчості, який проходить під гаслом “Об’єднаймося ж, брати

мої” і присвячується Шевченківським дням, щороку висвітлює імена юних обдарованих шанувальників художнього слова (поезії, прози, публіцистики), дослідників історії України, талановитих творців образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва.

Урочиста церемонія нагородження переможців IV етапу Конкурсу та їх вчителів щороку проходить на Тарасовій горі в Національному Шевченківському заповіднику у місті Каневі.

Не один переможець, завдяки пільгам, передбаченим умовами Конкурсу, отримав можливість вступити до самих престижних вищих навчальних закладів України. Це – Дьоміна Оксана з Костопільської ЗОШ №5, Скоцик Тетяна з Гошанської районної державної гімназії, Омельчук Катерина та Філонюк Галина з НВК “Рівненський обласний лицей-інтернат” та інші.

З кожним роком збільшується кількість учасників конкурсу, росте майстерність художніх творінь та глибина історичних досліджень. І є надія, що ці діти стануть зоряною плеядою майбутньої України.

НАКАЗ

м. Рівне

"14" листопада 2008 року

№ 506/491

Про проведення в області Всеукраїнського конкурсу учнівської творчості під гаслом "Об'єднаймося ж, брати мої", присвяченого Шевченківським дням.

На виконання Указу Президента України від 22.03.2002р. № 284/2002 "Про Всеукраїнський конкурс учнівської творчості", Розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.05.2008р. №739-р. та спільного наказу Міністерства освіти і науки України, Міністерства культури і мистецтв України, Державного комітету України у справах сім'ї та молоді від 29.08.2003р. № 585/529/875 "Про затвердження Положення про Всеукраїнський конкурс учнівської творчості", зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 09.09.2003р. за № 779/8100, листа Міністерства освіти і науки України від 16.10.2008р. № 1/9-664

НАКАЗУЄМО:

1. Провести Всеукраїнський конкурс учнівської творчості під гаслом "Об'єднаймося ж, брати мої" темою, присвячений Шевченківським дням, у три етапи:
I етап – до 30 листопада 2007 р. – у загальноосвітніх, професійно-технічних і позашкільних навчальних закладах;
II етап – з 1 до 31 грудня 2007 р. – у районних центрах і містах обласного підпорядкування;
III етап – з 10 до 31 січня 2008 р. – обласний.
2. Надіслати до 5 січня 2008 року роботи (по одній від району, міста, професійно-технічного та позашкільного навчального закладу) за номінаціями:
 - "Література", "Історія України і державотворення" – в управління освіти і науки облдержадміністрації;
 - "Образотворче мистецтво", "Декоративно-прикладне мистецтво" – в управління культури і туризму облдержадміністрації.
3. Затвердити склад оргкомітету та журі III етапу Конкурсу, що додається.
4. Журі підвести підсумки III етапу Конкурсу, визначити 5 переможців у кожній номінації і подати пропозиції для відзначення дипломами та подарунками.
5. Провести нагородження переможців III етапу Конкурсу 5 березня 2008 року.

6. Затвердити кошторис на проведення III етапу Всеукраїнського конкурсу учнівської творчості, що додається.

7. Централізованій бухгалтерії №1 управління освіти і науки облдержадміністрації, бухгалтерії управління культури і туризму облдержадміністрації провести видатки в установленому порядку.

8. Контроль за виконанням даного наказу покласти на заступника начальника відділу виховної роботи та соціального захисту дітей управління освіти і науки облдержадміністрації Пекарського О.М. та заступника начальника управління культури і туризму облдержадміністрації Хом'як С.Б.

Начальник управління
освіти і науки

І. В. Ветров

Начальник управління
культури і туризму

Я. М. Мельник

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства освіти і науки
України,
Міністерства культури і мистецтв
України,
Державного комітету України у справах
сім'ї та молоді
29.08.2003 N 585/529/875
ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
9 вересня 2003 р. за № 779/

ПОЛОЖЕННЯ про Всеукраїнський конкурс учнівської творчості

1. Загальні положення

Всеукраїнський конкурс учнівської творчості (далі - Конкурс) проводиться згідно з Указом Президента України від 22.03.2002 N 284 (284/2002) під гаслом "Об'єднаймося ж, брати мої!" та присвячується Шевченківським дням.

2. Мета конкурсу

2.1. Метою Конкурсу є популяризація творчої спадщини Т.Г.Шевченка, утвердження його духовних заповідей як важливого чинника консолідації суспільства, активізація виховної та патріотичної роботи серед учнівської молоді, збереження і розвиток інтелектуального потенціалу України, державна підтримка талановитої молоді та творчої праці вчителів, викладачів, керівників студій тощо.

2.2. Тема Конкурсу: "Ідея соборності України: творчість Тараса Шевченка; народ, суспільство, держава, родина. Минуле, сучасне і майбутнє".

3. Організація та проведення конкурсу.

3.1. Організаторами Всеукраїнського конкурсу учнівської творчості є Міністерство освіти і науки України, Міністерство культури і мистецтв України, Державний комітет України у справах сім'ї та молоді. До участі в організації та проведенні Конкурсу залучаються представники творчих спілок, громадських та освітянських організацій.

3.2. Для проведення 1, 2, 3-го етапів Конкурсу на місцях утворюються організаційні комітети та журі Конкурсу.

3.3. Склад оргкомітету та журі загальноосвітнього, професійно-технічного і позашкільного навчального закладу затверджується їх керівниками; районного (міського) оргкомітету Конкурсу та журі - спільним рішенням відповідних районних (міських) відділів (управлінь) освіти та культури.

3.4. Організаційний комітет та журі Конкурсу Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя затверджуються спільним рішенням Міністерства освіти Автономної республіки Крим, Міністерства культури Автономної Республіки

Крим, Республіканського комітету у справах сім'ї та молоді Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів управління освіти і науки обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій, управління культури обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій, управління у справах сім'ї та молоді обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій.

3.5. Склад Всеукраїнського журі Конкурсу затверджується спільним наказом Міністерства освіти і науки України, Міністерства культури і мистецтв України, Державного комітету України у справах сім'ї та молоді.

3.6. У Конкурсі можуть брати участь учні 5-11(12)-х класів загальноосвітніх та учні професійно-технічних і позашкільних навчальних закладів.

3.7. Конкурс проводиться у чотирьох номінаціях: "Література", "Історія України і державотворення", "Образотворче мистецтво", "Декоративно-прикладне мистецтво" з 1 листопада поточного року до 25 лютого наступного року в чотири етапи:

1-й етап - з 1 до 30 листопада - у загальноосвітніх, професійно-технічних і позашкільних навчальних закладах, за результатами якого визначаються по одному переможцю в кожній номінації;

2-й етап - з 1 до 31 грудня - у районних центрах і містах обласного підпорядкування, за результатами якого визначаються по три переможці в кожній номінації;

3-й етап - з 10 до 31 січня - в Автономній Республіці Крим, обласних центрах, містах Києві та Севастополі, за результатами якого визначаються по п'ять переможців у кожній номінації;

4-й (підсумковий) етап - з 10 до 25 лютого - у столиці України місті Києві. Всеукраїнське журі Конкурсу підбиває підсумки та визначає по 27 переможців у кожній номінації (серед учнів випускних класів (курсів) визначається не більше 6 переможців).

3.8. На Конкурс можуть подаватися різноманітні за жанрами літературні твори; дослідження з історії України та її державотворення; твори образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва, формат (розмір) і техніка виконання яких довільні. Роботи учасників конкурсу не рецензуються і не повертаються.

3.9. Протягом п'яти років роботи учасників Конкурсу зберігаються:

- з номінацій "Література", "Історія України і державотворення" - у Науково-методичному центрі середньої освіти Міністерства освіти і науки України;

- з номінацій "Образотворче мистецтво", "Декоративно-прикладне мистецтво" - у Державному методичному центрі навчальних закладів культури і мистецтв України.

4. Нагородження переможців конкурсу

4.1. Переможці 1-го, 2-го та 3-го етапів Конкурсу нагороджуються дипломами та подарунками.

4.2. Переможці 4-го етапу Конкурсу нагороджуються дипломами "Переможець Всеукраїнського конкурсу учнівської творчості" та цінними подарунками.

4.3. Учні випускних класів (курсів), які стали переможцями в номінаціях "Література" та "Історія України і державотворення", при вступі до державних, комунальних та інших форм власності вищих навчальних закладів користуються

пільгами, передбаченими для переможців 4-го етапу Всеукраїнських учнівських олімпіад з базових дисциплін ("Українська мова та література", "Історія України").

4.4. Учителі (викладачі, керівники студій тощо), які підготували переможців 4-го етапу Конкурсу, нагороджуються цінними подарунками та можуть відзначатися галузевими нагородами в установленому порядку.

4.5. Урочиста церемонія нагородження переможців 4-го етапу Конкурсу та вчителів (викладачів, керівників студій тощо), які їх підготували, відбувається за участю представників регіонів на Тарасовій горі в Шевченківському національному заповіднику (м. Канів Черкаської області).

4.6. Нагороди та подарунки переможцям 4-го етапу Конкурсу та вчителям (викладачам, керівникам студій тощо), які їх підготували, вручаються головою Організаційного комітету та головою Всеукраїнського журі Конкурсу.

4.7. Міністерство освіти і науки України, Міністерство культури і мистецтв України, Державний комітет України у справах сім'ї та молоді сприяють організації виставок та публікації творчих робіт переможців 4-го етапу Конкурсу.

4.8. Роботи переможців 3-го етапу Конкурсу приймаються на розгляд Всеукраїнського журі щорічно до 10 лютого.

4.9. Роботи з поміткою "Всеукраїнський конкурс учнівської творчості" надсилаються за адресами:

- з номінацій "Література", "Історія України і державотворення" - Науково-методичний центр середньої освіти Міністерства освіти і науки України, вул. Сагайдачного, 37, м. Київ, 04070;

- з номінацій "Образотворче мистецтво", "Декоративно-прикладне мистецтво" - Державний методичний центр навчальних закладів культури і мистецтв України, вул. архітектора Городецького, 1/3, м. Київ, 01032.

4.10. У супровідних документах необхідно чітко вказати назву роботи, прізвище, ім'я та по батькові учасника, дату народження, повну домашню адресу, назву навчального закладу, клас (курс), а також прізвище, ім'я, по батькові вчителя, викладача, керівника студії, який його підготував до участі в Конкурсі.

МЕТОДИКА ТА ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ ТЕАТРАЛЬНОГО ГУРТКА

Театральне мистецтво відноситься до найдревніших, найпоширеніших і найдемократичніших видів мистецтва. Здавна, важливі події в житті людини супроводжувалися масовими театральними видовищами. У древньому античному світі театр, звичайно, істотно відрізнявся від сучасного, але його основні різновиди формувались у глибокій давнині – ритуальні дійства, обрядові та інші. Жодні свята не обходились без яскравих, пишних театральних дійств. Народ любить театральне мистецтво – невичерпний скарб культури.

Відомо, яка велика сила емоційного і морального впливу театру, втіленого у високохудожню форму. Зараз жодну художню самодіяльність не можна собі уявити без театрального колективу.

Деякі педагоги ще до цих пір розглядають дитячі театральні колективи як організацію, яка повинна тільки забезпечувати проведення масових заходів закладу. Необхідно боротися проти таких поглядів і пам'ятати, що, хоч дитячий театральний колектив впливає на масу юнацтва, художня самодіяльність, у цьому випадку і театральна, – це, перш за все, засіб художнього виховання і творчого розвитку самих виступаючих.

В репертуар повинні входити кращі зразки вітчизняної та зарубіжної драматургії. Репертуар колективу визначає його рівень, а цей же рівень визначає репертуар. Практична робота керівника з колективом вимагає:

- а) систематичного (не рідше одного разу в місяць) проведення бесід;
- б) постійної тренувально-репетиційної роботи (не менше двох-трьох разів на тиждень по дві-три години щодня);
- в) вирішення окремих питань з проведення занять: тренування зі сценічного руху, сценічної мови, вправи на розвиток уяви, фантазії, сценічної уваги, аналіз навчальних зауважень на заняттях, вибір репертуару і постановка вистав;
- г) систематичної роботи керівника над собою;
- д) вирішення організаційних питань: творча підготовка занять, ретельний підбір вправ і музичного супроводу, їх відповідність віковим категоріям.

Організаційна робота

Театральний колектив – найпоширеніший з усіх художніх колективів у закладах освіти. Як і в інших колективах художньої самодіяльності, тут запроваджується попередній відбір. Керівник проводить бесіду з кожним, хто вступає, з'ясовує, наскільки серйозні їх наміри, чи є в них дикція, почуття

ритму, координація рухів тощо. Адже кожний керівник зацікавлений у якісному складі театального гуртка.

Однак на основі одного відбору учасників не завжди вдається правильно визначити здібності бажаючих займатися в театальному гуртку.

Як показує досвід, кількість учасників однієї групи театального гуртка не повинна перевищувати 15-20 осіб, оскільки керівник не зможе приділити певної уваги кожному учасникові зокрема. Коли бажаючих буде 30-40 осіб і навіть більше, краще зробити дві чи кілька груп (основну і підготовчу), а заняття проводити з кожною групою окремо. Коли театральний гурток укомплектовано, проводяться організаційні збори учасників, на яких з-поміж кращих учасників колективу обираються староста та рада колективу.

Коли правильно організувати діяльність колективу, всім буде цікаво працювати. Можна закріпити сильніших учасників за слабшими, тоді легше працюватиметься керівникові. Окремим учасникам потрібно доручити стежити за літературою з питань театального мистецтва, виготовлення декорацій, бутафорії, підбір костюмів, музичного оформлення, випуску стінної газети, збирати відгуки і рецензії на виступи самодіяльних артистів.

Керівник щоденно повинен приділяти увагу організаційним питанням колективу: набору нових учасників, художньому оформленню спектаклю, дисципліні тощо. Лише тоді, коли кожне заняття забезпечене усім необхідним, можна домогтися того, щоб рівень учасників театру систематично підвищувався, репертуар був різноманітним, а майстерність виконання високою.

Заняття театального колективу слід проводити два-три рази на тиждень (в одній групі). Рада – перший помічник керівника. У своїй роботі щоденно він повинен опиратися на широкий актив учасників. Кожен член ради повинен мати відповідно свій обсяг завдань і відповідати за них. Після репетиції, або в якийсь інший час, із членами ради слід обговорити, як налагодити творчу роботу, дисципліну.

Члени ради повинні слідкувати за чистотою на сцені, в репетиційних кімнатах, гримерних та дисципліною. Потрібно спланувати роботу колективу: фотографування виступів та різних цікавих епізодів з життя юних артистів, виготовлення фотогазети, поздоровлення учасників з днем народження, відвідування театрів, концертів, музеїв та ін..

Приміщення для репетицій і занять повинно бути просторим, чистим, добре провітраним та світлим.

Бажано частіше проводити заняття на сцені (для відпрацювання окремих мізансцен). Репетиції на сцені важливі, особливо при завершенні роботи над театальною постановкою.

Керівник повинен пам'ятати, що публічний виступ – це творчий звіт про проведену ним роботу. Тому кожен виступ повинен бути ретельно підготовлений в усіх своїх, навіть маленьких, ролях та дорученнях. Підбір костюмів вихованцям, освітлення сцени, розташування звукооператора, декорацій – все це керівник повинен перевірити сам перед виступом.

Бесіди керівника з колективом

Вступна бесіда – це перша зустріч керівника з колективом. Тут більшість учасників отримують загальне знайомство з театральним мистецтвом. Завдання керівника – донести до слухачів, які мали до цього лише поверхнєве уявлення про театр, загальні відомості про цей чудовий вид мистецтва.

Перша бесіда повинна ознайомити учасників з новим для них, цікавим, що має свою багату історію, театральним мистецтвом.

Мета бесід – виховати в учасників гордість за український національний театр, зацікавити учасників колективу серйозною роботою.

Обладнання зали

Приміщення необхідно обладнати станками. Добре, коли на одній із сторін є дзеркало для перевірки кожним учасником правильності виконання тієї чи іншої вправи, пози чи сценічного танцювального руху. Бажано, щоб на стінах репетиційної зали висіли портрети майстрів театального мистецтва тощо.

Перед заняттям приміщення необхідно провітрити, підлогу чисто помити. В установі чи закладі, при якому діє театральний гурток, також повинно бути відведене місце для роздягалень. Бажано, щоб і у роздягальнях були дзеркало, лави чи стільці.

Робота керівника над собою

Щоб повністю відповідати вимогам керівника театального колективу, спеціаліст повинен всіляко підвищувати свій фаховий рівень. Цього можна досягнути лише тоді, коли невтомно, планомірно працювати над собою. Авторитет керівника відіграє вирішальну роль в успішному здійсненні творчих завдань колективу. Якщо учасники в усьому довіряють керівнику, якщо вони розуміють усі вимоги, то, безумовно, справляються з усіма проблемами, які виникають у роботі театру. Люди в колектив приходять не з обов'язку, а за особистим бажанням. Якщо робота в колективі не зацікавить їх, якщо вони не знайдуть відповіді на свої художні запити, то припинять відвідувати заняття. Керівник може завоювати авторитет учасників лише бездоганим знанням справи. Він повинен старанно готуватися до занять та заздалегідь скласти план уроку.

Планування та облік роботи у театральному колективі

Велику увагу в колективі слід звертати на планування роботи. План роботи повинен складатися після того, як керівник познайомиться з учасниками колективу. Під час складання розділу постановочної роботи слід врахувати матеріальну базу колективу. Протягом першого року занять в аматорському шкільному театрі ставлять, як правило, одноактні вистави, уривки з драматичних творів.

План роботи колективу складається з таких розділів:

1. *Організаційна робота.*
2. *Навчально-виховна робота.*
3. *Постановча робота та концертна діяльність.*

План обговорюють на педагогічній раді, а потім подають на затвердження адміністрації закладу. Такий план складається на навчальний рік.

Навчально-виховна робота

Навчально-виховна робота в колективі проводиться відповідно до напряму обраної колективом діяльності, що охоплює такі розділи:

а) тренувальні заняття зі сценічного руху біля станка та на середині зали;

б) розучування та опрацювання вправ зі сценічної мови, вокалу, тощо.

Навчально-виховна робота в колективі з перших днів повинна проводитись на основі вивчення елементів акторського тренажу.

Основа успішності роботи театрального колективу і секрет досягнення творчих успіхів полягає, перш за все, у систематичній і серйозній навчальній роботі, а головним чином, це добре поставлений тренувальній роботі, у розбірливому повторенні вправ зі сценічної мови та руху і пластики, вправ з акторської майстерності (увага, уява, фантазія).

Робота над репертуаром

Постановка вистави вимагає ретельної попередньої роботи керівника над собою, а також поглиблених і серйозних занять з учасниками колективу.

Керівник завжди повинен виходити з реальних можливостей колективу, коли ставить перед собою те чи інше завдання.

Не врахувавши реальних творчих можливостей колективу, будь-який хороший задум спектаклю може бути приречений на невдачу, або він не знайде повного вираження в художній формі постановки. Для постановки вистави керівник повинен вибрати такий твір, який відповідає складу колективу і його можливостям. Процес підбору музики і художнього оформлення до вистави не менш важливий, ніж вибір його теми. Музика в кінцевому результаті вирішує творчий успіх вистави.

Якщо керівник театрального колективу буде суворий і вимогливий до себе і в своїй творчості сумлінно і уважно ставитись до своїх учасників, він обов'язково досягне успіхів у творчості.

Зміст театральної роботи з дітьми

Основою театральної підготовки учнів є вивчення вправ з акторської майстерності. Ці вправи послідовні, мають визначену форму, тренують не тільки м'язи дітей, а й розвивають увагу, фантазію, надаючи їм легкості, невимушеності рухів. Під час занять учні вивчають вправи зі сценічного руху, сценічної мови. З метою розвитку у дітей музичних здібностей, для ознайомлення їх із засобами театральної виразності та побудови театрально-сценічної мови вводять відповідні вправи та ігри. Слід обов'язково вести таке заняття, як ритміка. Ритміка має велике значення для естетичного та фізичного розвитку дітей. У процесі занять з ритміки діти набувають стрункої постановки, пластичності рухів, легко рухаються під музику. Ритмічні вправи та ігри навчають активно сприймати темпоритм, розвивають координацію рухів, увагу, пам'ять. Їх належить проводити на природних рухах гри з предметами (м'ячем, обручем, скакалкою тощо). Займаючись з кожною дитиною, керівник з'ясовує акторські дані. Розмову слід вести спокійно, доброзичливо, залучаючи всіх до бесіди. Керівник проводить різноманітні ігри-вправи. Правильне дихання під час виконання вправ має велике значення для здоров'я дітей, тому потрібно стежити, щоб вони під час виконання вправ дихали ритмічно і рівно. Якщо керівник театрального колективу буде суворий і вимогливий до себе і в своїй творчості сумлінно і уважно ставитись до своїх учасників, він обов'язково досягне успіхів у творчості. Вміло поставлена робота театрального колективу має допомогти виховати розвинуту особистість з високими духовними та фізичними якостями. Адже театр володіє великою силою. Він виховує розум глядачів через серце. Театр створює оптимальні умови для співтворчості юних глядачів, для пробудження їх до творчості. Дитячий театральний колектив звичайно має свої особливості. Він відрізняється від професійного, тим що перш за все виховує самих учасників сценічними видовищами, служить для розвитку їх творчих сил.

Людина безсмертна у вічності творінь рук своїх

Вишивка в Україні завжди була одним із найпоширеніших і найулюбленіших різновидів народної творчості. Виникла вона з любові до рідного краю, усього навколишнього світу, із потреби не тільки бачити красу, а й творити її власними руками. Залучення вихованців позашкільних навчальних закладів до джерел народної творчості має важливе значення у моєму доробку.

Символіка тварин у рушниковій вишивці

Український рушник увійшов в наше життя з початку цивілізації, продовжив своє існування, пережив складні часи і донині залишився живим витвором українського народного мистецтва. Зазвичай його розглядають як твір декоративно-ужиткового мистецтва. Рушники безпосередньо розповідають про найважливіші події людського життя, використовуючи рушниковий орнамент. Як вид творчості, рушник є здобутком народного декоративно-ужиткового мистецтва. Він наділений всіма тими властивостями і якостями, які притаманні традиційному мистецтву. І в цьому плані рушниковий орнамент розглядається і як особлива інформаційно-знакова система, і як вид естетичної діяльності, що має важливе культурне значення. Через знаки й символи рушникового орнаменту виявляється естетична й художня діяльність нашого народу, зв'язки з культурою інших людей.

Встановлення зв'язку між символами орнаменту рушника і їх значенням складне завдання. Річ у тім, що більшості з них властива багатозначність, що не дає можливості закріплення за визначним знаком точно визначеного значення. Одним із таких знаків є символіка тварин у рушниковій вишивці.

Для рушникового зображення тварин є традиція зображення як натуралістичного, так і фантастичного напрямку. Рушникові звірині образи не є простим відтворенням української фауни. Дотримуючись народної класифікації, вишитих звірів ділять на три види:

- верхній світ (птахи, комахи);
- середній світ (дикі звірі);
- нижній світ (змії, ящірки, риби).

Зовсім не вишиваються зображення вовків, ведмедів, кіз, свиней, жаб, черепах. Розглядаючи образи вишитого

птаства на старовинних рушниках, можна зауважити, що переважна більшість птахів відображена не в русі, а у застиглих, сидячих позах. Значно рідше птахи вишиваються з розкритими, піднятими крилами. В рушниковій вишивці птахи вишиваються парні.

Птахи

Орел. Зображення орла на рушниках служить оберегом для чоловіків-воїнів. Їх вишивають і дарують жінки захисникам рідної землі. Орел вишивається з розкритими, значно рідше з трохи піднятими і ще рідше зі згорнутими крилами. Широко розкриті крила орлів на вишивках часто торкаються розквітлих рослин. Орел символізує також сміливість, рішучість українського козацтва.

Лебідь - належить до самих поширених зображень птахів. Вишиті лебеді плывуть по рисочках води зі згорнутими крилами і схиленими до низу головами. Образ лебеда, білого, чистого, доброго птаха України, не менш сильного ніж орла, розповсюджений на українських рушниках.

Качка. Ця птиця - традиційний образ веснянок, колядок, щедрівок. Рушники із такими знаками використовуються в іграх на честь весни.

Журавель - улюблений образ вишивальниць. Часто це справжня лелечина родина: у гнізді, над двома-трьома лелеченятами, на одній нозі, підібравши другу, стоїть великий птах з довгим червоним дзьобом, лагідно складеними крилами.

Пава, павич. Народна поезія звертається до пави як до символу величі, спокою. Народна вишивка також шанує цього птаха. Варіантів вишиваних зображень пави досить багато, тому що пава - це жар-птиця, що несе в собі сонячну енергію

розвитку. Тому вона птах сімейного щастя.

Півень - символ нового дня, що своїм співом кладе край нічній темряві. Також цей птах символізує вогонь.

Ластівка. Ластівка приносить свято весни. Вірна супутниця людської оселі пророкує людям добро і щастя, тому її так легко розпізнати на рушниковому полотні за роздвоєними хвостиками, лагідними маленькими голівками, "кирпатими" носиками. Крильця складені або ледь підняті. Пташок оточує святковий рослинний фон.

Зозуля -птиця-віщунка. Вишита зозуля символізує трагічну, сумну, позбавлену щасливої долі душу. Цю пташку найчастіше вишивають на гілці калини.

Голуб – образ кохання, подружньої злагоди, ніжності. Голуба, як правило, вишивають зі складеними крильцями, маленькими голівками, ніжками, що не торкаються гілок.

Комахи

Для рушникової вишивки вишивальниці відтворили образ бджоли, яка у народі розцінюється як добра і корисна. Як правило, її зображення натуралістичне. Перед усім підкреслюються широко розгорнуті крильця, видовжене тільце з чотирма поперечними смужечками, кругла голівка з вусиками та дві пари ніжок.

Бджолу вишивають одиночним зображенням. Оточують її розкішними рослинними узорами.

Метелик. Метеликів вишивають у фас і профіль, в метеликових рядках, в одиночних і множинних зображеннях.

Бедрик. Розрізняють дванадцятикрапкових, семикрапкових і двокрапкових бедриків. Хоч вишивається бедрик зі спинки, та його двокрапкові “очки” дивляться завжди на глядача.

Звірі

Олень. Звірі вишиваються як стоячи, так і лежачи з високо піднятими головами, прикрашені величезними, розкішно-розгалуженими рогами.

Лев. На рушниках його вишивають так: лев стоїть на задніх лапах, з хвостом, піднятим догори. У рушниковому орнаменті лев вишивається не поодиноці, а попарно, по дві, а то й по три особи в кожному рядку. Леви стоять у “міжгір’ях”, віддалені один від одного наступними вершинами вишивок – символом гір. Гори і звірі рівновеликі.

Засць. Для рушників образ зайця звичайний і поширений. У переважній більшості варіантів на рушниках вишиваються парні зайці, що стоять з двох боків дерева.

Лисиця. Вишивають тваринок здебільшого двобічною гладдю. У них витягнуті тулуби, довгі пишні хвости, загострені мордочки зі стоячими невеликими вушками. Вони вишиваються біля кореня дерев.

Собака – надія на друга, впевненість, спокій, бо вона відлякує зло, що може зашкодити родині. На рушниках тварини вишиваються з порівняно невеликою головою, коротка шия, міцний тулуб, довгі ноги, хвіст закручений “бубликом”. З глибокої давнини тварина стала символом вірності.

Кіт. Народна уява наділила і цю тварину здатністю передбачати майбутнє. Кицька в хаті – лагідність, ніжність, спокій. Чорних котів не вишивають. Вишивають плямистих тварин у сидячих позах.

Кінь, корова – добробут і знову ж таки спокій, бо існує уявлення, якщо ви ситі – то й здорові. Образ коня відтворюється на рушниках неподільно з

образом вершника. Вишиті ряди вершників із нагайками в руках відповідно парні.

В українській вишивці на рушниках лише “звіриних” композицій немає, як і в реальній дійсності, звір у вишивці – частка природи. Зооморфний орнамент рушникової вишивки переплітається з рослинним орнаментом, або з певними знаками інших видів орнаментів.

Більшість “звіриних” образів рушникової вишивки, породжені обрядовим значенням самої обрядової речі – рушника. Для нас важливим є не тільки те, як зображено, а перш за все, що(хто) зображений, і для чого, з якою метою. У рушниковій вишивці немає нічого зайвого і випадкового. Український народ здійснив ретельний відбір образів і допустив до відтворення лише ті види, котрі прийшли в його життя разом з ідеєю корисності для людини, корисності не тільки матеріальної, але перш за все духовної.

Вікторія Мельник

Котилася писаночка...

*Котилася писаночка
З гори на долину,
Прикотилась протісінько
Ддо нас у гостину.
А за нею йде Великдень,
Несе білу паску,
Дзвонить в дзвони, розсипає
Радоці і ласку.*

Унікальний витвір українського мистецтва – писанка. Їй присвячуються вірші та пісні. Проводяться наукові дослідження та пишуться цілі трактати. Писанка – справжня гордість нашого народу!

Однак, зауважимо, що в Україні існують іще багато видів великодніх яєць: крашанки, дряпанки, шкрябанки, мальованки, крапанки, бісерівки тощо. Саме про них зараз піде мова.

Крашанки

*На Великдень, на соломі проти сонця,
діти гралися собі крашанками...*

Крашанки – це пофарбовані ("красити" – фарбувати) у різні кольори відварені курячі (інколи, гусячі) яйця. Основний крашанковий колір червоний, він символізує радість життя. Жовтий колір уособлює місяць і зорі, а також – врожай; блакитний – здоров'я; зелений – щорічне воскресіння природи; чорний з білим – пошану до духів.

Збереглися старовинні рецепти фарб для яєць: темно-червоний колір готують з відвару цибулиння. Із комах-червців отримують яскраво-червону фарбу.

Легенда про крашанку

Найперше великоднє яйце, як символ воскресіння з мертвих, Свята рівноапостольна Марія Магдалина принесла римському імператору Тіберію зі словами: "Христос Воскрес!" Тіберій не повірив і сказав: «Цього не може бути, так само, як і це біле яйце ніколи не буде червоним!» В ту ж саму мить яйце стало червоним. Так з'явилася перша крашанка. Чорну фарбу роблять із сажі.

Жовту барву отримують з кори дикої яблуні; салатну – з молодого березового листа; брунатну – з шишечок вільхи. Щоб прикрасити крашанку, беруть молоді листочки, гілочки або вирізають візерунок з паперу, щільно притискають до яйця й обв'язують його марлею. Або ж обмотують яйце нитками в різних напрямках, закріплюючи кінчики. Після пофарбування марлю та нитки знімають. Малюнок, що утворився в закритих від фарби місцях, виглядає мармуровим.

Крашанки дарують родичам, обмінюються з сусідами і тими, хто прийшов привітати, з ними йдуть у гості, роздають жебракам. Несуть крашанки і на кладовища, кладучи на могили померлих близьких.

Мальованки

"Мальовати" яйця можна акварельними або акриловими фарбами, або спеціальними фарбами та лаками для яєць.

Сучасні діти навіть примудряються малювати фломастерами. Але, звичайно, справжні майстри дотримуються старовинної техніки: зварені протягом восьми хвилин яйця тримають у гарячій воді. Одне дістають, насухо витирають і ставлять у чарочку. Розфарбовують пензликом верхню частину яйця – на гарячому яйці фарба швидко висихає. Яйце перевертають і розмальовують іншу частину.

Важливо, щоб яйця були гарячими, тоді фарби не розтікаються і швидко висихають.

Крапанки

Легенда про крапанку

На Гуцульщині оповідають, що Діва Марія писала писанки і дарувала їх Пілатові, щоб той змилювався над її Сином. Беручи до рук яйце, Мати Божа плакала і слізьми обливала свою роботу, і від тих крапаючих сліз з'являлися цятки. Так виникли крапанки.

Крапанки – це найпростіші писанки. Запалену свічку трохи нахилиють над яйцем і накрапують віск. Коли воскові плямки застигають, яйце занурюють у фарбу. Як тільки фарба висохне, яйце нагрівають, розплавлений віск обтирають і на кольоровому яйці залишаються світлі крапки. Можна також використовувати техніку мальованки наносячи різнокольорові крапки пензликом.

Найменші писанкарі ставлять крапочки ... пальчиками, вмочуючи у різні фарби.

Шкрябанка

Виходячи з цієї дещо смішної назви, такі великодні яйця виготовляються шляхом видряпування візерунку на пофарбованій поверхні яйця.

Робота ця дуже тонка і вимагає зосередженості та вправності. На вишкрябування складного малюнку може піти до кількох днів. Один необережний рух і робота втрачає свою досконалість. Навряд чи дорослі довірять таку копітку працю маленьким майстрам.

Наклеянка

Цей вид декору пасхальних яєць виник порівняно недавно і не є класичним, але заслуговує на існування.

На білі або пофарбовані яйця наклеюються різноманітні прикраси: блискітки, мереживо, кольорові скельця, навіть, гудзики.

Це можуть бути пофарбовані крупки або, навіть, яєчна шкаралупа іншого кольору.

Бісерки

Бісерки або бісерівки виготовляються різними способами.

Сире яйце видувають, просушують і натирають восковою свічкою. Потім запалюють свічку, підчеплюють голкою бісеринку та, потримавши секунду-дві над полум'ям, швидко прикладають до яйця. Нагріта бісеринка надійно приклеюється до воску. Такі бісерки називають ще восківки. Зараз частіше бісеринку просто приклеюють до яйця клеєм.

В інший спосіб бісеринки нанизуються на нитку, яка потім викладається у візерунок і приклеюється до яйця.

Зазвичай, бісерки робили в монастирях, оздоблюючи пасхальні яйця навіть маленькими іконками, тому бісерівки часто називають монастирськими писанками.

Вишиванка

Маловідомий, незвичайний, але дуже цікавий, хоч і складний, спосіб прикрасити великоднє яйце – вишити його.

Так само, як вишивають рушники чи серветки звичайними нитками для вишивання, за допомогою звичайної голки.

Але яєчна шкаралупа – матеріал крихкий, тому будь-який неточний рух руки призводить до неоправного пошкодження виробу.

Лінивки

Це авторська назва декору, дуже поширеного зараз – термальні наліпки. Одягається така наліпка на яйце як сорочечка, і в ложці опускається в окріп. Раз, два, три... "Сорочечка" щільно обліплює яйце. Яскраво, гарно, швидко, зручно, але – у всіх однаково! Ні прояву фантазії, ні виразу почуттів... Втім, і у "лінивку" можна вкласти душу: красиво викласти на тарілочки, або підвісити на гарній мотузці, як оберег вашого дому.

Писання, малювання, шкрябання та наклеювання вимагає багато часу, а його так бракує в наш комп'ютерний вік. Особливо складно віднайти час та терпіння для спільної роботи з невмілою малечею. Значно простіше піти до магазину та придбати промислову великодню прикрасу. Звісно, простіше та швидше...

Але, працюючи над своєю першою писанкою (дряпанкою, наклеянкою, мальованкою...), слухаючи давні легенди, дитина відчуватиме себе частинкою великого народу, паростком могутнього дерева. І оце відчуття прадавньої величчї та могутності власних коренів не купиш у магазині ні за які гроші!

Тож пишімо, малюймо, крапаймо, привчаймо наших дітей до вікових традицій рідного народу!

“Хлібові вклонімося”

Катерина Сіверс

(сценарій свята)

Зала прикрашена квітами, рушниками. На стінах плакати з висловами про хліб.

Звучать позивні свята

Завіса відкривається. На сцені хор.

Перед хором дівчата в українському вбранні з хлібом на рушнику.

Зліва на сцені журнальний столик, на якому у вазі - колоски жита.

Ведуча: Доброго дня всім присутнім в цій залі. Сьогодні ми зібралися з вами, щоб віддати шану самому святому, що є в людині – шану хлібові. У народі кажуть, що добрий хліб можуть плекати тільки хороші люди. Хліб завжди був мірилом працьовитості й достатку, духовності та щедрот. Недаремно людина, творючи щоденну молитву, просить Бога: “Хліб наш насущний дай нам сьогодні і прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим”. Хлібові вклонялися, хлібом присягалися.

Ведучий: Почесне місце посідає хліб у звичаях і обрядах українців. З хлібом входять у життя і в нову хату, стають на весільний рушник і благословляють молодих. Хлібину дає мати синові, виряджаючи його в далеку дорогу. Хлібом-сіллю зустрічають дорогих гостей. Тож і сьогодні всім, хто прийшов на наше свято, ми підносимо хліб і сіль.

Дівчата з хлібом виходять на авансцену, вклоняються, кладуть хліб на столик і виходять

Ведуча: Він вічний і святий цей життій хліб,
Чи в паляниці на столі у хаті
Чи зв’язаний в важкий тужавий сніп,
Де колоски шепочуться вусаті..

Він чув у полі крик перепелів,
Чув жайворонків передзвін весняний,
Він виріс для пісень і добрих слів
Тому що, народився під піснями.

Хор виконує пісню “Пісня про хліб”

Ведучий: Наші предки вважали, що землеробством люди почали займатись ще від того часу як Адама і Єву Бог вигнав із раю.

В легенді розповідається, як вигнані із раю, сім днів голосили напроти райських воріт, припавши до землі. Бог послав ангела сказати їм, щоб взяли землі, змоченої їх сльозами, і посіяли її. Там, де посіяв Адам - виріс пшениця, де сіяла Єва - коноплі. Так люди одержали хліб і одяг.

Ведуча: Красиве поле, де зеленіють жита і пшениці, терпким запахом парує земля. Прекрасне воно, коли золотом виграє, хвилюється в сонячний серпневий день. Неперевершено досконалий важкий колос, що в народі називають його не інакше, як золотий. Чудове й зерно, яке ввібрало в себе життєдайні сили землі. І, нарешті, як вінець хліборобської праці – хліб.

Зараз господині рідко випікають свій хліб, але є люди, для яких це священне дійство стало справою всього життя. Сьогодні у нас в гостях якраз така людина.

Виступ відомого хлібопекаря

Ведучий: Золотими хлібами дзвенить українська земля,
Молодими садами квітує широке роздолля.
Я стою на кургані, милуюсь красою здаля,
І співає моя хліборобська окрилена доля.

Звучить пісня І. Білозіра "Батьківське жито"

Ведуча: Хліб насущний споконвіку створювався важкою працею. Наша земля рясно полита хліборобським потом, кров'ю воїнів-захисників і слізьми матерів-вдів. Тому й став хліб символом миру, добра і достатку.

Ведуча: Довгий і нелегкий шлях від пшеничного колоска до смачного короваю. Шматок хліба для бідної людини був дорогоцінним скарбом. Різали хлібину ниткою – щоб не кришилася. Не годилось розкидатися хлібом, не годилось змітати додолу крихти, якщо впаде додолу скибочка – піднімали і, поцілувавши, клали на стіл. З покоління в покоління передавалась пошана до хліба, прищеплювалось поняття, що хліб – святий. Коли його не ставало – приходило лихо.

Демонструються слайди про Голодомор

Ведучий: 1933 рік... То був найчорніший час в історії України. Навіть тепер через 75 років ступати боляче стежками жакливої трагедії, яка сталася на благословенній землі квітучого українського краю. Ніде у світі не зафіксовано голоду, подібного тому, що випав на долю однієї з найродючіших країн.

Ведуча: Світ мав би розколотися надвоє, сонце мало б перестати світити, Земля перевернутися від того що було на землі. Як могло трапитися, щоб у житниці світу люди залишилися без жодної зернини? Смерть чатувала на людей і вдень і вночі. Пухли від голоду малі і старі, вимирали цілі родини і села.

Ведучий: Тож пом'янімо сьогодні тих великомучеників нашої важкої історії. 7,5 мільйонів українських селян – ціна небаченого в історії людської цивілізації голодомору. Пом'янімо і знайдімо в собі силу і відвагу пройти за ними їхнім хресним шляхом.

В залі гасне світло. Танцювальний колектив виконує композицію "Реквієм"

Ведучий: Порох 7,5 мільйонів стукає в наші серця. В ім'я їх пам'яті прошу встати. Наступає хвилина мовчання... *(Метроном)*

Ведучий: Прошу сісти. *(В залі вмикається світло)*

Ведуча: На скибку хліба я дивлюся,
Рум'яну, білу, запашну,
На скибку хліба я молюся,
До неї руку протягну.
Молюсь за нас, дорослі й діти
Щоб не зазнали бід отих.
Нехай поняття хліб, життя і жити –
Завжди належать до святих.

Ведучий: Хліборобський рік – безперервний. Один урожай в коморі, в засіках, а наступний вже стелиться зеленими нивами, вже чекає сонця, погоди, людського догляду. Від жнивварської осені хлібороб очікує весни, від засівної весни – живе до наступної осені. Силу своїх рук, натхнення душі хлібороб віддає землі. Він не знає спочину в думках про хліб. Без хліба – люди сироти, а Земля – страдниця.

Ведуча: Якось, розповідає легенда, засперечалися орач, сівач і пекар. Орач твердив, що хліб творить земля, сівач казав – сонце, пекар – вогонь. Ви забули про людину, - мовив мудрець, - хліб – творіння рук людських.

Ведучий: Пахне хлібом трава,
Що купала мене з дитяти.
Пахнуть хлібом слова,
Що мене їх навчила мати.
Пахне хлібом терпка
Пісня батькової стодоли.
Пахне хлібом рука,
Що водила мене до школи.
Пахнуть хлібом гаї,
Що малого мене зростили,
Пахне хлібом земля,
Що дала мені сонце і крила.

Виконується концертний номер

Ведуча: Хліб на столі... Зайшовши до хати, возрадуймося йому, віддаймо шану тим, хто зростив його, зібрав і змолот у семи млинах мучицю. Рукам, котрі подарували духмяні, схожі на сонце, паляниці. Хай завжди він буде в хаті, прикрашений вишитим рушником – свіжий і святий. І найпершою молитвою хай буде – хвала хлібові, прохання, щоб він був завжди на нашому столі, щоб не черствів, бо, як мовить народ, коли черствіє хліб, то черствіють і душі.

Ведучий: Пахучий хліб на нашому столі –
То виборені радощі родинні.
Пахучий хліб – то щедрий дар землі
За труд і розум доблесній людині!

Ведуча: Тож заспіваймо, родинно!
Щоб нам жито родило.
І житечко і овес,
Щоб зібрався рід наш увесь!

Виконується пісня “Зелене жито”

Ведуча: Шановні гості, підійшла до завершення перша частина нашого свята. Щиро дякуємо всім, хто завітав на нього. Особлива вдячність тим, хто посприяв у його організації і проведенні. Подякуймо їм всією залогою і щиро побажаймо, щоб руки їхні не знали спочинку у величній думі про хліб.

Ведучий: А зараз запрошуємо всіх на виставку хліба!

Колядки та щедрівки, як жанр календарно-обрядового фольклору

В скарбниці української народної творчості від найдавніших часів збереглися величальні пісні - колядки та щедрівки. Вони відзначаються своєрідною жанровою природою і романтично-піднесеною красою, багатим і різноманітним змістом. Об'єктом їх величання є переважно селянська родина, окремі її члени, їх життя і праця, їх врода і характер.

Супроводжуючи давні зимові різдвяні та новорічні обряди, колядки й щедрівки на крилах поетичної фантазії переносили сили своїх слухачів з реальних досить складних обставин життя в світ бажаного і вимріяного, ідеалізуючи його щедрими кольорами поетичного домыслу. Соціальна гіпотеза цих пісень виникла на ґрунті жагучого бажання змінити тяжкі умови дійсності, досягнути кращого життя. Співані зимою, коли вся природа холодна й одноманітна, вони контрастують з нею своїм змістом і образністю, малюючи щедрі панорами розквіту й буяння природи.

Колядки виконувались під час Різдва. Молоді люди, переважно хлопці, збирались у гурт, вибирали ватажка – “*березу*” і обходили з піснями й величаннями всі хати в селі, величаючи господарів, за що отримували подарунки. Колядували на Поліссі на перший день Різдва Христового — 7 січня, щедрівки ж співали напередодні Нового Року (за старим стилем) — 13 січня. Колядували із зіркою. Разом із співом колядок могла відбуватись народна вистава – *Вертеп*. Між щедрівками й колядками немає значної текстової різниці, хіба що щедрівки часто мають типовий приспів.: “*Щедрий Вечір, добрий вечір*”, а колядки — “*Святий Вечір*”.

Зміст зимових обрядових пісень полягає в побажанні хорошого майбутнього врожаю. Тематично колядки й щедрівки розрізняються залежно від того, кому вони адресуються: господареві чи господині, парубку чи дівчині. Колядки господарю в основному зосереджені навколо праці хлібороба. Він оспівується як багатий хазяїн, що проживає у білокам'яній світлиці в повному достатку — на столі в нього “калачі з ярої пшениці”, “на ньому шуба люба”, на поясі “калиточка”, повна грошей. Величання поєднуються з побажанням добробуту, врожаю та здоров'я. Уславляючи господаря, оспівували всю його щасливу родину. Ця тема глибше розкривається у колядках господині і пов'язана лише з колом її домашніх інтересів: вона хазяйнує, ростить дітей, доглядає чоловіка. В колядках, звернених до парубка, він постає славним богатирем, воїном, мисливцем та майбутнім господарем. Колядки дівчині в основному описують її красу, працьовитість і почуття любові до судженого.

Прості за змістом та мелодикою дитячі колядки та щедрівки. Подекуди трапляються гумористичні колядки та щедрівки. Окремий розділ в величальних піснях складають колядки та щедрівки християнсько-релігійного характеру. В них оспівується народження Ісуса Христа, прославлення Матері Божої Марії. Тематика цих колядок та щедрівок носить релігійний зміст і запозичена із біблійних оповідей.

Назва “щедрівки” походить від Щедрого Вечора, що відзначається на Меланію напередодні Нового Року (за старим стилем). З цим святом пов'язано багато повір'їв, звичаїв та обрядів. Це залишок стародавніх, дохристиянських звичаїв, які подекуди зберігаються і донині. Щедрий Вечір, Багатий Вечір, Щодруха, Щодрик, Меланка, Василів Вечір — в такому поєднанні і народна, і християнська традиції святкуються тепер невід'ємно.

Головною подією свята є вечеря. На Поліссі її називали “Багатою кутею”. Назва походила від страви «кутя», що має бути обов'язковою на святковому столі. Варили її із ячменю (пшениці), поливали узваром, добавляли маку, медової сити (вода з цукром чи медом). Ставилася кутя в центрі столу у полумисок, а по боках від неї інші страви, всього мало бути доволі, бо Багатий Вечір — це символ щедрості й багатства. Тільки-но починало сутеніти, як до хати йшли гурти щедрувальників. Спершу це були дитячі гурти, а потім дівочі й парубоцькі. Але здебільшого на Поліссі це були діти й дівчата. І лунало попід вікнами чи в хаті життерадісно й весело:

Щодрий Вечір, добрий.

Хай нам буде добре.

Роді, Боже, жито

На новес літо.

І жито, тиєніцу —

Всякую пашиціу...

Подекуди ходили гуртом із своєрідним карнавальним дійством “Маланкою” (називається по імені хлопця — головного персонажа, переодягненого в жіночій національній костюм). Супроводжувати “Маланку” могли ряджені (Дід, Ведмідь, Чорт, Коза, Кінь). Але звичай цей не так часто зустрічається у нас на Поліссі. Здебільшого щедрували дитячі та дівочі гурти. В Рокитнівському районі, щедруючи, носили сосну чи ялинку, прикрашену свічками.

Вранці на Новий Рік і Святого Василя — 14 січня, за традицією до хати заходять посівальники — хлопчики молодшого і середнього віку. У торбинці чи полотняній рукавиці у них зерно: жито, пшениця, овес. Горох не сіяли — бо круглий, а це сльози. Посіваючи, виголошували п осі валки, тексти яких виконувались речитативом і були наповнені доброзичливих побажань: здоров'я, врожаю, щастя. Часом звучало жартівливо, але завжди весело і з надією на краще:

Сійся, родися, жито, тиєніця — всяка пашиця.

На щастя, на долю, на Новий Рік...

То ж колядуймо, щедруймо, повторюймо древні побажання, віншування і гулітування. Бо всі ці дії, слова, що, на перший погляд, не мають суттєвого значення для сучасної людини, збагатять нас щирими патріотичними почуттями, прищеплять любов до народних звичаїв, до здорового розуміння традицій наших предків і нашої культури.

Ходить-походить, коника водить.

(колядка)

Ходить-походить, коника водить.

Гей, Вілія, коника водить!

Коника водить, до коня говорить.

Гей, Вілія, коника водить!

Ой коню ж ти мій, продам я тебе.

Гей, Вілія, продам я тебе!

Продам я тебе за сто динарів.

Гей, Вілія, за сто динарів!

Не продавай мене, спогадай за мене.

Гей, Вілія, спогадай за мене!

Як ми вітали темними дугами.

Гей, вілія, темними дугами!

А за нами йшли турки з татарми.

Гей, вілія, турки з татарми!

Як я іскочив - Дунай перескочив.

Гей, вілія, Дунай перескочив!

Дунай перескочив - штромонтя не вмочив.

Гей, вілія, штромонтя не вмочив!

Ой у місті Віфліємі
колядка

Ой у місті Віфліємі стало мудро по всій землі
Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!

Стало мудро, ще й новина – породила Два сина.
Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!

Два сина породила, на престоли положила.
Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!

Зобратися всі святії, всі святії небеснії.
Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!

Стали думати-гадати, як дитяті ім'я дати
Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!

Вони собі радували, та й Ісус йому ім'я дали.
Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!

Учора-звечора.
(колядка)

Учора-звечора той син божий народивсь,
Що котрий небо й землю сотворив. (2)

Пресвята Діва Божа мати, богородиця
Породила Ісуса Христа огройця. (2)

А як породила – в Божі ризи сповила,
Й а сповивши – на престолі положила. (2)

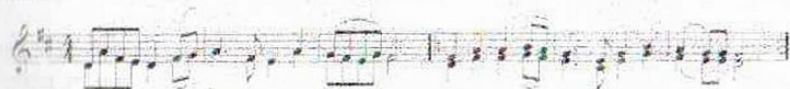
До схода сонічка приходило три царі –
Всі три вони на коліна упали. (2)

А сден цар тее дитятко на ручки взяв,
А другий цар божим миром мирував. (2)

А другий цар божим миром мирував,
А третій цар йому в ручки квітку дав. (2)

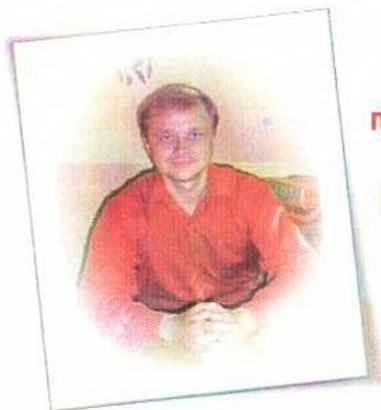
То не була квітка – то святеє Божество,
Ой щоб було всьому миру радісно. (2)

Пане господарю, веселися в своєму дому,
Так як янеє сонічко в божому раю. (2)

Учора-звечора той син божий народивсь що котрий небо й землю сотворив

**А пісня – це душа. З усіх потреб
потреба.**

**Лиш пісня в серці ширить межі
неба.**

**На крилах сонце сяєво їй
лиша –**

**Чим глибше пісня, тим ясніш
душа.**

З усіх видів мистецтва найбільш популярним серед молоді є музичне мистецтво. Тому незаперечний його вплив на виховання всебічно розвиненої особистості.

Мистецтво співу – це доволі поширений вид творчої діяльності людини. Видатний вітчизняний педагог К. Ушинський казав: *“Снів – це могутній педагогічний засіб, який організовує, об’єднує дітей, виховує їхні почуття. Він живить дітей, вносить бадьорість, яскравість у їхнє життя”*.

Естрадний спів - це складний творчий процес. Він потребує багато зусиль, знань, умінь. Але треба усвідомлювати, що творчі успіхи учнів залежатимуть не тільки від їхньої сумлінності, професійної майстерності вчителя, а й значною мірою від природжених задатків. Якість звучання голосу, його тип та особистий тембр залежать від довжини та товщини зв’язок, фізіологічного стану дитини, ступеня розвитку її музичного та вокального слуху .

Займаючись у гуртках естрадної пісні діти отримують необхідні знання у галузі світової та української культури, акторські навички та навички вільного спілкування з аудиторією, уміння досконало володіти голосовим апаратом.

Керівники гуртків повинні ознайомлювати дітей з кращими зразками світової музичної культури, сприяти формуванню навичок естрадного вокалу, формувати музично-естетичні смаки.

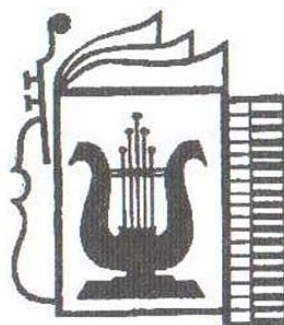
Специфіка роботи гуртка передбачає теоретичне ознайомлення вихованців з основними музичними, літературними та вокальними знаннями, практичну роботу зі створення художнього образу, основ сценічного руху та ритміки. Діти повинні оволодіти вмінням інсценувати вокальний твір, використовуючи сценічні рухи, міміку, пантоміму, костюм; виразно, артистично передавати зміст пісні, її конкретний образ, настрій через елементи акторської гри.

Одне з головних завдань керівника – це правильно підібраний репертуар. Він повинен бути художньо якісним, сучасним, відповідати віковим

особливостям виконавців. Підбираючи репертуар, слід керуватися наступними принципами: художньою цінністю, доступністю музичного та літературного тексту, різноманітністю жанрової й музичної стилістики, мелодійністю, цікавістю, романтичністю, відповідністю віку виконавців.

Виконання сучасних пісень розважально-танцювального характеру, які є важливим джерелом набуття позитивних емоцій, потребує від виконавців уміння поєднувати одночасно спів з танцювальними рухами. Вироблення автоматизму деяких музично-виконавських дій дозволяє спрямувати увагу дитини-виконавця на вирішення різноманітних художніх завдань. Від стану внутрішньої рівноваги залежить і творче перевтілення, і техніка виконання.

Участь в гуртках художньої самодіяльності, активна концертна діяльність, перемоги у конкурсах, фестивалях – це головний критерій виявлення обдарованості учня та оцінювання його досягнень. Якщо все це поєднується з гарним художнім смаком, неповторним виконавським іміджем та великим бажанням до самореалізації у виконавській діяльності, тоді сміливо можна говорити про правильне самовизначення учня.

ГОРИЦВІТ

Музика *О. Семенова*
Слова *Л. Татаренка*

Помірно

В тра_ вах не_ при_ м'я_ тих —

го_ ри_ цві_ ту тру_ нок.

І со_ лод_ ка ру_ та_ м'я_ та —

пер_ ший по_ щі_ лу_ нок.

Приспів

В тра_ вах — ру_ та_ м'я_ та,

в тра - вах - го - ри - цях По - ко - ка - ба

хлюп цю у сім - пах - цях

лі В тра - вах - ру - га - м'я - та

в тра - вах - го - ри - цях По - ко - ка - ба

хлюп - цю у сім - пах - цях

лі, лі В тра - вах -

КРАЮ МІЙ ДЕЛЕЧИЙ

Музика І. Поглода
Слова Г. Будиша

Рухливо

Музична партитура з шістьма лініями нот і українськими текстами. Ключок — фа-бемоль (F^b). Темпозначення — *mf*. Динамічні позначення: *mf*, *dim*.

Лінійні позначення: В, С^m, G⁷, С^m, В, Е^b, G⁷, С^m, А^b, В, Е^b, А^b, Ddim⁷, G⁷, С^m, G⁷.

Текст:

Ла, ла, ла, ла, ла.

Вже на крилах і, ти несе в небо

ви, ри та весні, є в серці

молодість тво, я О, зовись до

Ст В Еб

ме_не крізь ви со_кі кле_ли,

Ddim⁷ Ст

кра_ю мій ле_лесий,

B⁷ G⁷ Ddim⁷

сто_ро_на мо_я краю мій ле_

Ст G⁷ Ст

_лесий, сто_ро_на мо_я.

В Еб

Ла. ла, ла. ла, ла..

G⁷ Ст В

(none)

Еб G⁷ Ст

(none)

Вже на крилах іній
Несе в небо вирій,
Та весніє в серці
Молодість твоя.
Озовись до мене
Крізь високі клени,
Краю мій делечий,
Сторона моя.

Дівчі

Здалеку вертаю
До тебе, мій краю,
Серце розгривожить
Синя сіножать.
Стану серед поля,
Зажурюсь до болю.
У високу осінь
Журавлі летять.

Дівчі

За роками роки,
Мов ріка глибока,
З пам'яттю дитинства
Я не розминусь.
А не стріне мати
Мене коло хати.
Я до тебе, краю,
Серцем прихилюсь.

Дівчі

СЛОВНИК

Рекомендуємо використати у вихованні мовленнєвої культури учнів

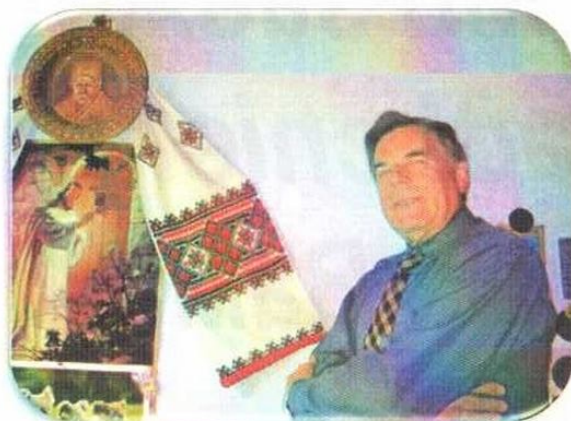
НЕПРАВИЛЬНО	ПРАВИЛЬНО
<i>БАГАТОЧИСЕЛЬНИЙ НАТОВП</i>	<i>ЧИСЛЕННИЙ НАТОВП</i>
<i>ВИДИ НА МАЙБУТНЄ</i>	<i>ПЛАНИ, ПЕРСПЕКТИВИ, НАМІРИ, СПОДІВАННЯ</i>
<i>ВИД НА ПРОЖИВАННЯ</i>	<i>ПОСВІДКА НА ПРОЖИВАННЯ</i>
<i>В КІНЦЕВОМУ РАХУНКУ</i>	<i>ЗРЕШТОЮ, ВРЕШТІ РЕШТ</i>
<i>В СЛІДУЮЧИЙ РАЗ</i>	<i>НАСТУПНОГО РАЗУ</i>
<i>ВІРНА ВІДПОВІДЬ</i>	<i>ПРАВИЛЬНА ВІДПОВІДЬ</i>
<i>ДОБРОЗИЧЛИВЕ ВІДНОШЕННЯ</i>	<i>ПРИХИЛЬНІСТЬ</i>
<i>ДОБРЕ ВІДНОСИТИСЯ</i>	<i>ДОБРЕ СТАВИТИСЯ</i>
<i>ДРУГИМ РАЗОМ</i>	<i>ІНШИМ РАЗОМ</i>
<i>ДВІ СТРОЧКИ</i>	<i>ДВА РЯДКИ</i>
<i>ЖИТИ НА ЧУЖИЙ РАХУНОК</i>	<i>ЧУЖИМ КОШТОМ, НА ЧУЖИЙ КОШТ</i>
<i>З ЦЬОГО СЛІДУЄ</i>	<i>ВИПЛИВАЄ</i>
<i>КОЖНА ХВИЛИНА НА РАХУНКУ</i>	<i>НЕ МОЖНА ГЯТИ НІ ХВИЛИНИ</i>
<i>МАЮ В ВИДУ</i>	<i>МАЮ НА УВАЗІ</i>
<i>МІЖ ТИМ</i>	<i>ТИМ ЧАСОМ</i>
<i>НА РАХУНОК РОБОТИ</i>	<i>ПРО РОБОТУ, СТОСОВНО РОБОТИ</i>
<i>НАСЛІДУВАТИ ЗВИЧАЇВ</i>	<i>ДОТРИМУВАТИСЯ ЗВИЧАЇВ</i>
<i>НАШІ ВІДНОШЕННЯ</i>	<i>НАШІ ВЗАЄМИНИ (СТОСУНКИ)</i>
<i>НЕ ДИВЛЯЧИСЬ НА ДОЩ</i>	<i>НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ДОЩ</i>
<i>НІЧОГО НЕ ПОРОБИШ</i>	<i>НІЧОГО НЕ ВДІЄШ</i>
<i>ПІДЧИНЯТИСЯ</i>	<i>ПІДПОРЯДКОВУВАТИСЯ</i>
<i>ПІВШОСТОГО</i>	<i>ПІВ НА ШОСТУ</i>

ПЕРЕВЕРНІТЬ СТОРІНКУ
ПОГОВОРТИ ПО ДУЩАХ
ПОГОВОРТИ НА РАХУНОК
ПІДПИСКА НА ГАЗЕТИ
ПРИЙНЯТИ УЧАСТЬ
ПОЇЗД СЛІДУЄ
РАХУЮ СВОЇМ ОБОВ'ЯЗКОМ
РОБИТИ ВИГЛЯД
РОБИТИ ДЛЯ ВИГЛЯДУ
СТАВИТИ НА ВИД
СЛІДУЮЧА ЗУПИНКА
СЛІДУЮЧІ ПИТАННЯ
ТАКИМ ОБРАЗОМ
У ВИГЛЯДІ ЗАОХОЧЕННЯ
У ВИГЛЯДІ ДОГАНИ
ХТО СЛІДУЮЧИЙ
ЧЕРЕЗ ПАРУ ХВИЛИН

ПЕРЕГОРНІТЬ СТОРІНКУ
ПОГОВОРТИ ВІДВЕРТО, ЩИРО
З ПРИВОДУ, ЩОДО
ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТИ
ВЗЯТИ УЧАСТЬ
ПРЯМУЄ, ІДЕ
ВВАЖАЮ СВОЇМ ОБОВ'ЯЗКОМ,
УДАВАТИ
ПРО ЛЮДСЬКЕ ОКО, ДЛЯ ГОДИТЬСЯ
ЗРОБИТИ ЗАУВАЖЕННЯ
НАСТУПНА ЗУПИНКА
ТАКІ ПИТАННЯ
ТАКИМ ЧИНОМ, У ТАКИЙ СПОСІБ
ЯК ЗАОХОЧЕННЯ
У ФОРМІ ДОГАНИ
ХТО ДАЛІ
ЧЕРЕЗ КІЛЬКА ХВИЛИН

Щиро вітаємо ювіляра!

16 березня 2009 року виповнюється 70 років методисту ОНМЦ

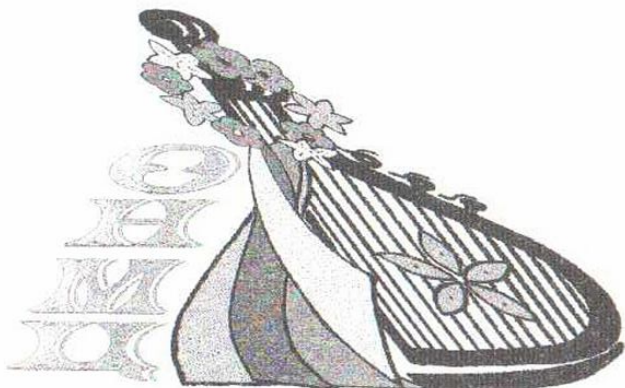
П А Р У Х У

Кузьмі Івановичу

Управління освіти і науки облдержадміністрації та обласний навчально-методичний центр естетичного виховання учнів поофтехосвіти щиро вітають Вас, шановний Кузьмо Івановичу, з ювілеєм і бажають міцного здоров'я, щастя та родинного тепла.

*Ще небо хмарами не вкрите,
Ще так прозоро сяють роси.
А вже по ліву руку – літо,
А вже по праву руку – осінь.
Ще очі блиску не позбулись,
Ще сонце жити не стомилось.
І ще по ліву руку – осінь,
А вже по праву руку – зрілість.
А час летить нестримно далі,
І все ж душа, немовби молодіє.
По ліву руку - всі печалі,
По праву руку – всі надії.
Життя не зміряти літами
А щастя – то важка наука.
Хай буде радість завжди з Вами
По ліву і по праву руку.*

Ми завжди раді співпраці з Вами!

м. Рівне, вул. Ст.Бандери, 39а
тел/факс: (0362) 63 71 32
тел: 23 63 90
E-mail: estet-centr@ukr.net

Рівне
2009